

Vezetői elképzelések részletes terve a gazdálkodásról

A TTIK gazdálkodását az előregondolkodás, valamint a rendkívül gyorsan és hektikusan változó finanszírozási elvekhez történő igazodás jellemezte az elmúlt években. A legnagyobb problémát a bizonytalanság állandósága okozza. Rendkívül nehéz olyan helyzetben terveket készíteni, amikor az intézményi finanszírozás éves keretéről csak március-április környékén kapunk adatot, és a felosztás elvei még az év közepén sem ismertek. A Nemzeti Felsőoktatási törvényhez kapcsolódó, finanszírozási kormányrendeletet csak 2016 decemberében jelent meg, így eddig kemény feladat volt kari, intézményi stratégiát alkotni és átgondolt gazdálkodást folytatni. A rendelet véglegesíti a képzési normatíva alapú támogatás rendszerét egyúttal a rendelet legalizálja a tudományos és a fenntartói normatíva megszűnését. E kettő hiánya már eddig is jelentős elvonásként (4-5 mrd Ft) bázis- jelentkezett az intézményben, amit nem kompenzált a kutatóegyetemi és a kiváló egyetemi program 2-2,5 mrd Ft-os kerete. Bár a képzési normatíva kifejezés is megszűnt a rendelet alapján, de a támogatás hallgatói létszám alapján kerül számításra azon elv alapján, hogy az önköltség értéke megegyezik a normatív támogatás összegével.

A TTIK hallgatói létszáma a 2013-as 5500 főről 4800 főre csökkent, és az állami ösztöndíjas és az önköltséges hallgatók aránya 4:1 (80-20%) körül stabilizálódott 2016-ra. A normatív finanszírozás 3 lába közül tehát 2 megszűnt, a hallgatói létszám csökkenése miatt további bevételkieséssel kellett számolni. Emiatt a kar kényszerűségből a bázis alapú finanszírozás fenntartásában, ill. finom korrekciójában volt csak érdekelt az elmúlt 5 évben, de az alapelveivel nem értett egyet. Így is közel 30%-kal csökkent a normatív alapú támogatás karra jutó összege 2013-tól 2016-ig (1,857 mrd Ft-ról 1,324 mrd Fr-ra).

A normatív finanszírozás felemásságát a szaktárca is felismerte és kísérletet tett a finanszírozási kormányrendelet mellékletében szereplő tudományterületi képzések költségkereteinek emelésére. A rendelet tervezetét a természettudományi karok Dékáni Kollégiuma és az MRK tudományterületi bizottságai is tárgyalták. A kari vezetés kezdeményezésére sikerült elfogadni egy további módosító javaslatot a kari vezetők többségének egyetértésével 2016 őszén. Az anyagot az MRK elnökének és az EMMI felsőoktatási államtitkárságára is eljuttattuk. Sajnos a rendelet változatlan költségkeretekkel jelent meg, még az EMMI előzetes javaslatát sem sikerült átvinni. Előzetesen a TTK-s dékánok személyes

egyeztetést folytattak Palkovics államtitkár úrral, melynek eredményeként javaslatot fogalmaztunk meg a természettudományi képzési terület fejlesztése érdekében. Ugyanebben az időszakban az informatika terület fejlesztésével kapcsolatban is folytak tárgyalások, de ott a fő hangsúlyt egy új típusú informatikus képzés alapítása és indítása kapta.

A finanszírozási problémákat tovább nehezítette a 2016 januárjától bevezetett béremelés, melyet illetménykiegészítés formájában kaptak meg az oktatói és kutatói munkakörben foglalkoztatottak, valamint a nem oktatói munkakörben foglalkoztatottak esetében is volt kötelező béremelés. Az oktató, kutatói munkakörben foglalkoztatottak illetménykiegészítésének a fedezetét csak részben kapta meg az intézmény. Így a karon is jelentős, kb. 150 millió Ft-os kiadásnövekmény keletkezett, melynek fedezetét a fenntartó még nem adta meg. A nem oktatói, kutatói munkakörben foglalkoztatottak kötelező béremelését eredetileg is saját forrásokból kellett megoldani, és az finomhangolást lehetővé tévő intézményi megállapodás ellenére ez további kiadásnövekedést jelentett a karon. Semmilyen információnk sincs a 2017. évi további 5%-os „béremelés” fedezetéről, és a médiában már megjelent egy 2017. év szeptemberétől esedékes további közel 40%-os béremelés ígérete. A kar teljes állású oktatói létszáma alig 3-4 %-kal csökkent a 2013-as létszámhoz képest (251-ről 237 főre), és a kutatói munkakörben foglalkoztatottak döntő többségét eddig is a futó projektek keretére tudtuk csak alkalmazni. A minősített oktatók aránya országosan is kimagasló (94%), így a nagyon átgondolt és korlátozó oktatói előmeneteli rendszer ellenére (csak a TTIK-n szükséges MTA doktora cím az egyetemi tanári kinevezéshez) is rendkívül magas a bérköltség aránya a teljes költségvetésen belül. A csökkenő állami támogatást a kiemelt és kutatóegyetemi támogatás alig tudja pótolni és a kiemelt- és kutatóegyetemi támogatás intézményi elosztási elve hosszú ideig a támogatáspótlást hangsúlyozta. Bár 2015-ben és 2016-ban már szigorú elszámolási és költési szabályok alá estek ez utóbbi bevételeink, döntő részben továbbra is a bérek fedezetéül szolgálnak a kiemelkedő kutatási tevékenység támogatása helyett.

Az elmúlt 5 évben a TTIK a folyamatos beruházások, fejlesztések mellett is próbálta megőrizni stabil gazdálkodását, de alaptevékenysége (oktatás, kutatás) adminisztratív, egyetem által kezelt oldala soha nem volt, és nem is lesz képes olyan gyorsan reagálni a finanszírozás vagy a gazdaság változásaira, mint egy piaci szereplőé.

A kari költségvetés bevételi oldala mindig három részből áll össze: (1) költségvetésből származó bevételek és hallgatói költségtérítés, (2) pályázati, kutatási bevételek, (3) vállalati, ipari kutatások bevételei. Az ezekből származó összbevétel évi kb. 4,5-5,5 Mrd Ft körül mozog.

Költségvetési bevételeknél kiadási oldalon döntő részben a bérek (kb. 90%) szerepelnek, további 10% a dologi és a rezszi költségei.

A bevételi oldalon a három részterület aránya kb. 40-50-10%. Miután az első két rész döntően meghatározza a kari költségvetés bevételeit, ezek stabilitása, legalább 5-6 évre előre látása nélkül nem lehet megalapozott gazdálkodást folytatni. A kari központi gazdálkodásban valójában csak a költségvetési és a hallgatói költségtérítési bevételek jelentik az ún. „saját felhasználású” keretet. Egyes alvállalkozói, vállalati szerződések az egységek szintjén jelentenek egy kis gazdálkodási mozgásteret. A pályázati és a vállalati kutatási bevételek nagy része az adott szerződések szerint elszámolás-kötelesek, így az ezekből származó bevételek kizárólag a szerződés szerint költhetők el. A költségvetés tervezésének nehézségeit mi sem jellemzi jobban, mint az, hogy a 2016-os GINOP pályázatok eredményei nagyon lassan születtek meg, a szerződések megkötése után alig lehetett munkaszerződéseket kötni vagy beszerzéseket indítani, vagy az utolsó pályázati eredményekről 2016. december 19-én született kormányzati döntés, de az előlegek millárdos tételeit az év végéig leutalták az intézménynek.

A költségvetésből származó bevételek jelenleg tehát normatív elven érkeznek az intézményhez. A Szenátus által elfogadott intézményi költségvetésben jelenik meg a kari költségvetés. A karon belül az intézetek önálló gazdálkodási egységek. Az EMMI támogatás (bruttó) intézetekhez való hozzárendelésénél az az elv érvényesül, hogy a karra érkező keretből levonásra kerül a tervezett kari rezsifizetési kötelezettség, a Dékáni Hivatal működéséhez, valamint a tervezett kari beruházásokhoz szükséges összeg, majd a fennmaradó részből intézetek arányosan kapják meg azt az összeget, amelynek (kari szintű) megszerzéséhez ilyen módon hozzájárultak. A közös költségek egy kis töredékét (kari szinten 10% alatt) a pályázati bevételek terhére kell fedezni az ún. rezszi költségekből. Amennyiben valamelyik egység több rezsit termel, mint a megállapodásban rögzített befizetési kötelezettsége, akkor a különbség az adott év végén visszakerül az intézet adott témaszámára. Ez a rendszer nagyban segíti a rezsifizetési aktivitást, amennyiben a pályázatban el lehet számolni rezsit, akkor azt be kell tervezni, így a rezsibefizetések többlete az egységeknek szabadabban felhasználható működési keretet generál. Ez persze csak a sikeresen pályázó egységeknél jelenhet meg.

A kari finanszírozás „szolidaritási” alapelve az, hogy a támogatási normatívák nem megfelelő nagysága, vagy az esetleges hullámzó hallgatói létszámok következtében egyik intézet sem kerülhet olyan helyzetbe, hogy az oktatási és kutatási feladatait ne tudja ellátni.

A finanszírozási kormányrendelet változatlan költségkeretei mellett, a kari vezetés javaslatára, jelentős önköltség emelést határozott meg a Kari Tanács 2016. októberében. Minden

alap- és mesterszakunk esetében a költségkeret felső határánál határoztuk meg az önköltség mértékét. Éveken keresztül a költségkeret alsó határához közel (200 eFt/félév) tartottuk az önköltséget. Ennek oka az volt, hogy bár a hallgatóink állami ösztöndíjas formában kezdhetik el képzésüket, nagyjából sokan közülük a nem elegendő éves kreditteljesítés vagy a képzési idő túllépése miatt önköltségesekké válnak és ezt az önköltséget a döntően a fejletlen dél-alföldi régióból érkező hallgatóink majd nem tudják kifizetni. A normatíva és az önköltség összekapcsolása hiába volt benne az NFtv-ben, ezt a finanszírozási elvet nem kommunikálták eléggé a gazdálkodó egységek felé, és az eddigi fenntartói gyakorlat (nem kaptuk meg a teljes normatívát, csak 80%-át, vagy év végén zárolások voltak) is elbizonytalanított a reális önköltségemelési szándékokat.

2016 őszén az új finanszírozási kormányrendelet tervezete és egyéb személyes megbeszélések rávilágítottak arra, hogy ez a gyakorlat tovább nem folytatható, hiszen a nagyobb létszámú államilag támogatott hallgató alacsony normatívája miatt nem finanszírozható tovább a kar. A 2016-os költségvetés irányelveiben kis elmozdulás történt a bázisfinanszírozásról egy a változásokat kicsit jobban figyelembe vevő vegyes (70% bázis+30%normatív alapú) finanszírozás felé, így emiatt már megjelent a 2011-es hallgatói létszám szerinti bázisalapú finanszírozás karra nézve hátrányos eredménye, de a 2011-es hallgatói létszámunk valóban 6-700 fővel kevesebb volt 2016-ban.

A megemelt önköltségek megjelentek a 2017-es Felvételi Tájékoztatóban, de a normatíva emelkedése, különösen, ha felmenő rendszerben vezetik be, csak 3-4 év múlva lesz érezhető hatással a kari költségvetésre.

A 2017-es költségvetés irányelvei még nem ismertek, és nincs információnk a kiemelt- és kutatóegyetemi támogatásról, így nehéz bármit is mondani a Kar 2017-es költségvetéséről. Amennyiben a béremelések anyagi bázisának a fenntartói támogatást tekintve az EMMI, úgy jelentős normatíva emeléssel kell számolnunk már 2017-ben. Miután ennek hatása alig lesz érezhető már 2017-ben, így ha a 2016-os évhez hasonló mértékű támogatás érkezik az egyetemre, akkor összel jelentő költségvetési plusz forrásnak kell érkeznie az egyetemre, mert a béremelésnek nincs meg a fedezete. Ezt a hatást némileg ellensúlyozhatja a járulékok ide csökkentése (27 %-ról 22%-ra).

A normatíva és az önköltség emelésének az alapja egy egyszerű önköltségszámítás, melyre az ELTE Természettudományi Kara kísérletet tett 2015-ben és azt eljuttatta az EMMI-be. Ehhez hasonló önköltségszámítást a karon is el kell végeznünk 2017-ben.

A karon folyó képzések területei (informatika, műszaki, természettudomány és tanári) mind támogatott képzések tartalmazzak, így a normatíva emelkedésével nem jár együtt az intézményi kapacitások csökkentése. A létszámcsökkenés valószínűleg egyébként is bekövetkezik 2020-ra az emelt szintű érettségi és a nyelvvizsga mint bemeneti követelmény megjelenésével, valamint a szakgimnáziumokban is akkor érettségiznek az új szakgimnáziumi kerettanterv szerint haladó tanulók (melyben jelentősen csökken a természettudományos tárgyak óraszámja).

A bázisalapú finanszírozás mellett a karon megtartottuk a korábbi normatív támogatás elemeit, melynek részei: a) *oktatási támogatás*, b) *tudományos támogatás*, c) *fenntartói támogatás*.

Az **oktatási támogatás** a mindenkori államilag ösztöndíjas hallgatói létszámból (beleértve a PhD hallgatókat) és a hallgató szaktól függő normatívájából számítható. A létszám alapja az ún. októberi statisztika. Az intézethez rendelhető hallgatói létszámok megállapításához eddig az ún. *egyenértékű hallgatói létszámokat* használtuk, aminek az a lényege, hogy a mintatantervek alapján egy hallgatót olyan hányadban rendelünk hozzá egy intézethez, amilyen hányadban az adott intézet oktatja (beleértve a karon kívüli át-oktatást is). A PhD hallgatók oktatási normatívája ahhoz az intézethez kerül, ahol a témavezető oktató van.

A **tudományos támogatás** a teljes munkaidőben foglalkoztatott oktatók, az államilag finanszírozott PhD hallgatók létszámától, a kutatók minősítésétől, a doktori fokozatot szerzettek számától, a fiatal, fokozattal rendelkező oktatók számától és az ezekhez rendelhető normatívától függ.

A **fenntartói támogatás** a fenntartói támogatási szerződésben rögzített, meghatározott algoritmus szerint számított összege. Az algoritmus alapján: hallgatók, tanárok, valamint az összes alkalmazott után megfelelő összegű normatívák járnak. A dolog szépséghibája, hogy ennek bázisösszege jelenleg megegyezik a 2007-es összeggel.

Az így kiszámított és teljes egészében tanszékcsoporthoz rendelt bruttó fenntartói támogatásból a nettó (és ténylegesen az intézetek által felhasználható) támogatás úgy számítható ki, hogy háromféle csoportosításban (központi egységek, központban kezelt, azaz a Kar Dékáni Hivatala (DH) által kezelt) költségeket levonjuk minden egyes intézet bruttó költségeiből meghatározott algoritmus szerint.

A Kar Dékáni Hivatala fedezi a tanulmányi, reprezentációs és PR költségeket. A legtöbb esetben a DH kezeli a nagyobb kivitelezési és tervezési költségek lebonyolítási és önerős költségeit is.

1. *A központi egységek költségei (KE): 8.08%* - egységes elvonási elv szerint terhelik az intézeteket.

2. *A Kar által kezelt költségek* esetében viszont támogatásarányos az intézetekre való kivetés.

A Dékáni hivatal gazdálkodása két részből áll: 1. a Dékáni Hivatal működéséhez szükséges összeg (bér és járulék, valamint dologi kiadások), valamint a Dékáni hivatal által koordinált feladatok fedezete: az átoktatás kifizetése, továbbá a kari szintű (nem Dékáni Hivatali) helyiségek működtetése és egyéb feladatok ellátása (biztosítás, rovarirtás, takarítás, liftek működtetése stb.). Idetartozó összeg még a felújítási alap is.

3. *A központban kezelt költségek (KKK)* azok, amelyek támogatás-, vagy terület-, vagy egyenértékű hallgatói létszámmal arányos alapon kerülnek kiszámításra.

A Kari Gazdasági Bizottság konszenzusos javaslatot tesz a dékánnak és a dékán ezt a javaslatot terjeszti a Kari Tanács elé (előzetes konzultáció és a szükséges számszaki ellenőrzés után). A költségvetési támogatást a Kar csak intézeti szintig osztja el, ennek további felosztása a tanszékekre (ahol van ilyen felosztás) az intézet belügye.

A dékáni vezetés minden év végén pénzügyi beszámolót készít a Kari Tanács részére.

Alapelvként működik a Karon, hogy az intézetek lehetőleg a terhelésüknek megfelelő normatív támogatáshoz jussanak hozzá. Sajnos az így kialakuló működési keretek (a jelenlegi alacsony normatívák miatt), egyes kísérletes intézeteknél (pl. kémia, biológia) a több, kis létszámú gyakorlati csoportok miatt nem fedezik kellően az oktatás költségeit. ***A Kar „szolidaritási” finanszírozási alapelvéhez a jövőben szükséges lesz hozzá tenni, hogy az egységeknek kész stratégiát kell felmutatniuk arra, hogy a belső erőforrásokat hogyan kívánják átcsoportosítani, milyen külső forrásokat próbálnak meg elérni, hogy a belső struktúra ne legyen akadálya annak, hogy a változó külső feltételek mellett is gazdaságosan tudjon működni az egység.***

Az EMMI költségvetési támogatása nem mindig fedezik az alkalmazottak bérét. Komoly problémát jelent az előléptetések finanszírozása, a fiatal oktatók felvétele. Emiatt a nyugdíjkorhatárt elérő oktatók – többségük egyetemi tanár, docens – esetében a jogviszony megszüntetésére kényszerülünk annak ellenére is, hogy az oktató aktív tudományos tevékenységet folytat, vagy tagja valamelyik doktori iskolának. Mára kialakult az a gyakorlat, hogy a pályázati források nélkül nehezen lenne finanszírozható a bérfelhasználásunk.

A jelenlegi költségvetési támogatás évenkénti változását a gazdaság állapota és a költségvetési politika döntően meghatározza. **Az elmúlt évek költségvetési szigorja az intézményeknél jelentős elvonásokat eredményezett, így a TTIK költségvetési támogatási főösszege is közel 25 %-kal, csaknem 650 millió Ft-tal csökkent 2010 és 2013 között, és további 500 millióval 2016-ra.** Ezt csak részben kompenzálta az oktatási saját bevételek (megnőtt az önköltséges hallgatók száma) és a pályázati bevételek növekedése és a kiemelt- és kutatóegyetemi támogatás.

Szintén a költségvetési szigor részeként csökkent, majd sajnálatosan **teljesen megszűnt az innovációs járulék és a szakképzési hozzájárulás, mint bevételi forrás.** Ezek megszűnése a karon együttesen közel 300 millió Ft bevételkiesést eredményezett.

A normatív támogatás csökkenésével, az elvonások és egyéb bevételi források kiesése miatt a **kari költségvetés bevételi oldalán közel 600 millió Ft-os hiány jelentkezett 2013-ban az előző évhez képest, s közel 950 mFt 2011-hez képest (A költségvetési bevételek változása a TTIK:-n 2010: 2 422 844 eFt; 2011: 2 501 042 eFt, 2012: 2 107 465 eFt, 2013: 1 854 975 eFt, 2016: 1 324 000 eFt).** Az egyetem előnyös közüzemi szerződéseinek ellenére a rezsi kiadásaink, karbantartási kötelezettségeink, bérkifizetési költségeink (minimálbér emelkedése) összege viszont ugrásszerűen megnőtt.

Ezt a hiányt a kutatási források sem tudják kiegyenlíteni, hiszen a szerződéses kutatások konkrét célfeladat megoldására születtek.

A pályázati, kutatási bevételek nagy szerepet kapnak a kar teljes költségvetésében, és nagyban hozzájárulnak a kar működőképességének és az oktatás színvonalának fenntartásához. A problémát ezen projektek rövid, 1-2 éves az újabb GINOP pályázatok 4 éves tartama jelenti, és ezért *folyamatosan fenn kell tartani a pályázati aktivitást, hogy hasonló nagyságrendű összegeket be lehessen csatornázni az intézménybe, a karra.* **A hátralévő pályázati ciklusban célul az alábbi pályázati forrásokat elnyerése szükséges: nemzetközi pályázatok elnyerése, haza infrastruktúrális fejlesztések folytatása, szolgáltatási egységek létrehozása a karon, vállalati közös pályázatok elnyerése, melyek a pályázatok lezárása után is gyümölcsözően működnek.**

A pályázati források és a költségvetési bevételek **bérmegosztási gyakorlata** nélkül az alkalmazottak bére már nem állna rendelkezésre pusztán a költségvetési bevételekből minden egységnél. Ezen gyakorlat viszont **rendkívül kockázatos**, hiszen a határozatlan idejű kinevezések esetén is csak 1-2 évre tudunk fedezetet biztosítani, de bizonytalan, hogy mi történik a projekt kifutása után. Nem egyszerű feladat az alap és kutatási feladatok elkülönítése sem.

Különösen nehéz feladat lesz a fenntartási időszakban a bérek előteremtése. Ha költségvetési politika belekényszeríti az intézményt ebbe a folyamatba, akkor fenn kell tartani egy olyan pályázati és projektstratégiát, amely ezt a plusz forrást biztosítani tudja. Erre többféle módon fel kell készülnünk, és azonnal indítanunk kell egy cselekvési programot, mert a jelenlegi pályázatok kifutnak és az új EU-s pályázatok már valószínűleg más feltételekkel lesznek megpályázhatók 2020 után. A Dékáni vezetés alapelve az, hogy minden szinten igyekszünk a pályázatok gyors és sikeres kivitelezéséhez, elszámolásához a feltételeket megteremteni. Többek között ezt a cél is szolgálja, a tavalyi évben bevezetett elektronikus nyilvántartási rendszerünk (Uni-Office). Mindenképpen el kell készíteni intézeti szinten azokat a terveket, melyekben választ adhatunk arra a kérdésre, hogy a következő 2-3 évben milyen módon lehet, kell a kutatási bevételekkel okosan sáfarkodni megteremtve a projekt kifutását követő időszak finanszírozását részben biztosító új projektek indítási lehetőségét, ill. hogy a kutatási forrás megszűnése után van-e fedezet a bérre. Mindenképpen törekedni kell arra, hogy az oktatás bevételei fedezzék az oktatók bérét és a kutatási forrásokra, mint az alapbérek forrására csak nagyon szükséges esetben támaszkodjon a Kar.

A kutatási bevételek ma már döntően EU-s forrásokból származnak. A 2007- 2013-as költségvetési időszakban szerencsére elég sok kutatási, pályázati forrást sikerült becsatornázni, ugyanakkor ezek közül több igényelt önrészt, másrészt infrastrukturális beruházások is voltak (Biológia épület, Dóm téri épületek, Bolyai-épület). Az épület-felújításokkal várhatóan az üzemeltetés költsége is csökken valamennyire. Ma már minden intézet maga tartja fenn az általa használt épületet, mely komoly nehézséget jelent, különösen azon intézetek számára, amelyek régi épületben működnek (pl. Informatikai Intézet 3 épületben vagy a Földrajzi és Földtudományi Intézet az Egyetem utcában).

A külső (költségvetési, pályázati) feltételek változása mellett fontosnak tartom *a belső adottságok jobb kihasználását és olyan szervezeti, működési változtatások végig vitelét, melyekkel egyrészt elkerülhető a kutatási és oktatási potenciál csökkenése* (elbocsátás, oktatók elvándorlása, hallgatói létszám drasztikus csökkenése), *másrészt bizonyítható, hogy a Kar is mindent megtesz azért, hogy a hagyományosan magas oktatási és kutatási eredmények fennmaradjanak, esetleg növekedjenek!* E cél elérésének érdekében sikerült a 2014-es dékáni pályázatomban megfogalmazott intézeti átalakítást végrehajtani a Kari Tanács támogatásával és 2016. január óta hivatalosan 7 intézet működik a karon. ***A működőképes intézet alapja*** a jól körvonalazható tudományterületi oktatási-kutatási profil, mely kiegészülhet belső kutatócsoportokkal, közös laborokkal, infrastruktúrával.

A Kar vezetése korábban megkezdte a Csongrád Megyei Mérnök Kamarával a kapcsolat kiépítését. Ez jelenleg egy egyetemi speciálkollégium szervezésében merül ki, de a kapcsolatot sokkal szorosabbra kellene fűzni. Ennek egyik akadálya az erős ipari és K+F tevékenység hiánya a régióban. Néhány nagyvállalat, pl. MOL segítségével létre lehetne hozni olyan kutatóintézeteket, melyek inkubátorházként befogadnának kutatókat és fejlesztési programokat, melyek később önálló cégeken vagy intézményi kutatási programokon keresztül bevételhez juttatnák a kart.

Amennyiben az EU-s támogatások pályázati rendszerében a prioritások megváltoznak, és a K+F tevékenység támogatását a kis- és közepes vállalatokhoz kívánják kihelyezni, akkor ehhez gyorsan alkalmazkodni kell. Minden fórumon meg kell jelennie a karnak, érdemes ilyen szempontból is megújítani az Öregdiákokkal a kapcsolatot, valamint a meglévő szakmai kapcsolatokat ilyen irányban is bővíteni.

A kar egyre bővülő ipari kapcsolatainak száma alapján tervezhetővé kell és lehet tenni az innen befolyó támogatási, bérleti díjakat, melyek komoly bevétel növekedést eredményezhetnek a jövőben.

Az infrastruktúra-fejlesztés az elmúlt 10 évben és további üzemeltetési, tervezési lépések

A Kar jelenleg 11 nagyobb épületben – ezek közül négy többé-kevésbé összefüggő ingatlanban – 37.540 m² alapterületen folytatja oktatási-kutatási tevékenységét. E széttagoltságon nincs mód változtatni, de az épületek profiltisztítása, egyfunkcióssá alakítása, egy intézethez illesztése optimalizálhatja az adott épület kihasználását és működését.

A hallgatói létszámnövekedés elkerülhetetlenné tette az épületek felújítását, bővítését. A Természettudományi és Informatikai Kar a 2004-es akkreditációt követően lényeges infrastrukturális átalakuláson esett át. A kar koncepciója, hogy az **oktatási és kutatási infrastrukturális feltételeket megújítsa**, valamint az **intézetek területi tagoltságát csökkentse**. Ez utóbbi kritérium a 2004-s akkreditációnkról szóló jelentésben is szerepelt.

A fejlesztések első lépéseként **2007-ben** átadásra került a 4500 m²-es **új Biológus épület**. **2007-ben** a volt biológus területre (**Egyetem u. 2-6.**), megfelelő **önerős átalakítások** után a **Földrajzi és Földtani Tanszékcsoport** költözött. **2008-ban** a Szegedi Tudományegyetem TIOP pályázatának részeként elkezdődött a **Dóm tér 7-8-9** alatti, többnyire a TTIK Kémiai és Fizikus tanszékei által használt épületek egy részének tervezése, majd **2010 nyarán** a felújítások kivitelezése. A projekt befejezése **2011 nyarán** volt. A projekt eredményeképpen megújultak a

Fizikus és a Kémiai Tanszékcsoporthoz *oktatási területei*. Szintén e TIOP pályázatból modernizáltuk a **Földrajz Tanszékcsoporthoz egyik előadótermét**, az **Informatikai Tanszékcsoporthoz 6 számítógépes laborját**, valamint a **Dugonics téri felújított egyetemi főépületbe költözött az Informatikai Tanszékcsoporthoz egyik egysége**.

2010-ben, a TIOP pályázat kiegészítéseként az **Informatikai Tanszékcsoporthoz jelentős önerős befektetéssel megújította az Árpád téri és az Irinyi épületeinek egy-egy részét**. 2010 decemberében elfogadásra került a kar KEOP pályázata (KEOP 5.3.0/A/09-2009-0075; ktg.: 312 Mft), melynek következtében **2011 nyarán a régi biológus épület felújítása további jelentős önerő bevonásával** megtörtént.

A **Bolyai épület felújítása** és az érintettek, a Matematikai Tanszékcsoporthoz, a Fizikus Tanszékcsoporthoz, ill. a Dékáni Hivatal visszaköltözése 2014 első felében befejeződött. A kivitelezés ideje alatt a Kar térítésmentesen bérelte Szeged Megyejogú Város egy üres épületét, hogy az oktatási és kutatási munka zavartalanul folytatódhasson. A Mérnök Kartól bérelt Mars-téri épületben kaptak még helyett a Matematikus Tanszékcsoporthoz oktatási termei.

A már befejezett felújítások eredményeképpen jelentősen csökkent az intézetek elhelyezkedésének tagoltsága, megnövekedett és megújult az oktatási és kutatási infrastruktúra területe. További lényeges szempont az is, hogy a felújítások következtében jelentős energia-, és költségmegtakarítás várható. Ehhez elkészülnek az épületek energia-felhasználását külön mérő berendezések. 2014-től majdnem minden épületünknek van ún. „épületgazdája”, így a működtetés, fenntartás szervezése könnyebbé válhat. A takarékos üzemeltetés működtetéséhez hozzájárul az intézményi téli és nyári 2 hetes „szélszünnet” is.

A Kar további tervei között szerepel a **Béke épület felújítása**, az **Irinyi épület felújításának befejezése** vagy **egy új Informatikai épület felépítése**, valamint az **új Biológia épület alatti parkoló beépítése**. A Béke épület egésze kész engedélyes tervvel, az Irinyi épület felének kész engedélyes terve van, még az új Informatikai épület kialakítása, még a koncepció kidolgozásának fázisában tart. A fejlesztési terveink megfelelő pályázati kiírás után remélhetőleg sikeresen is fognak szerepelni. A Béke-épület felújítása remélhetően EFOP forrásokból megvalósulhat. Az Informatikai-tanszékcsoporthoz önálló, új épületbe költözése csak az iparág külső szereplőinek bevonásával történhet meg. Munkahelyteremtés, inkubátor ház létesítése, K+F szolgáltatások, együttműködések kialakítása megalapozhatja ennek az elképzelésnek a megvalósítását. A folyamatba ugyanakkor be kell illeszteni a meglévő épületek hasznosításának, értékesítésének a kérdéseit.

